

සෝදුර මව සමු දෙනහ



යුගයෙන් යුගයට සමාජයක, ප්‍රජාවක ඇති වෙන අවශ්‍යතා එක් සමාජයේ, ප්‍රජාවේ හැදියාවට මුහු වෙන්නේ නිරායාසයෙන්. හැදියාවේ අංගයක් වෙන කලාව ඒ ඒ අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් පෙනී සිටි අවස්ථා ලොව ඉතිහාසය දෙස හැමුරු වී විමසුවහොත් වටහා ගත හැකියි. රුසියානු විප්ලවයට මැක්සිම් ගෝර්කි විසින් ලේඛකයාණන්ගේ 'අම්මා' කෘතිය බෙහෙවින් බල පෑ බව කියැවේ.



මව් බිමේ හැක්කාව දශකය ඇඹෙන්නේ වෙනම ම ප්‍රබෝධයකින්. නව ජනරජයක සිතුවිලි ප්‍රමුද්‍රිතව මෝදු වෙන මේ වකවානුවේ නිර්මාණය වුණ කලා කෘතීන්ට ද ඒ පිබිදීම මොනවට පෙනී යයි. ප්‍රබුද්ධ පිරිසක් විසින් නිර්මාණය කරගෙන ආ මේ කලා නිර්මාණ අතරේ හෙළ ගීයට ද හිමි වූයේ මුල් තැනක්. කාලීන ප්‍රවණතාවයට නතු වූ පද නිබන්ධකයෝ මව් බිමේ දියුණා ගැන සිහින මවමින් සිය රචනා කළහ. විදෙස් රටවලට ණය නො වෙන, ස්වයංපෝෂිත මව් බිමක් වෙනුවෙන් ඔවුන් දුටු සිහින පද රචනා පුරා තැවරිණ.

ආදර බස් වැනියි. දුරු පෙදෙසක සියයන්ගෙන් වෙන්ව දිවි ගෙවන මේ තරුණයාට කතරකි මේ නව පරිසරය. ලෙන්ගතුකම් දුරස් වී ගිය පරිසරයක ඔහුට ඇත්තේ ඒ වෙනුවෙන් පිපාසයක්. පෙම්වතියගෙන් වෙන් වූන මේ පෙම්වතාට ආදරයේ සරතැසකි ඇත්තේ. ඒ සරතැස නිවැලිය හැක්කේ ඇයට පමණයි. ඒ වෙනුවෙන් මේ ඔහු ඇයැදින්නේ.

අනඹු සිදුවීමක් ලෙසින් ප්‍රේමසිරි කේමදාසයන් මේ ගීය ගැයුමට දායක කරගන්නේ එදා සංගීතය වැරදීමට ගුවන් විදුලියට පැමිණි සිටි වාද්‍ය වෘත්තයේ සාමාජිකයෙකි. දිවයිනේ බිහි වූ අති විශිෂ්ඨ වයලීන වාදකයෙකු වන ඩී.ඩී ගුණසේනගේ ගැයු මුල් ම ස්වභවය ගීයයි මේ. තමන්ට ම අනන්‍ය වූ හඬකින් විසල් ස්වර පරාසයක ගැයීමේ හැකියාව ඇති ඩී.ඩී. ගුණසේනගේ ඒ හැකියාවන් උපරමයෙන් ම උකහා ගන්නට කේමදාසයන් මේ මුල් ගීයෙන් ම සමත් වෙයි.

කුමන ප්‍රවණතාවයක් හමුවේ වුව ද ප්‍රේමයට ද හිමි වෙන්නේ නො දෙවෙනි තැනක්. කලාකරුවෙකුට ඉන් මිදිය නො හේ. කලා රසිකයින්ගේ ද ඉල්ලුම විය ම වෙන නිසාවෙන් දෝ නිර්මාණකරුවෝ සිය දෑ හිත කාමී නිර්මාණ අතරේ ද ප්‍රේමය ගැවසූහ. ඒ සිය නිර්මාණ රසිකයින් අතරට යවනා තවත් එක් ක්‍රමයක් වූ නිසාදැයි සිතෙයි. සිය නිර්මාණය රසික සිත්වලට අලෙවි කර ගැනීමේ නියාවෙන් දැයි තවත් විටෙක සිතෙයි. ඒ කෙසේ වුව ද වසර 1971 දී ශ්‍රී ලංකා ගුවන් විදුලි සංස්ථාවේ 'ප්‍රබුද්ධ ගී' වැඩසටහනක් වෙනුවෙන් නිර්මාණය වූ එවන් ගීයක් අදටත් රසික සිත් සතන් අතරේ දෝංකාරය දෙයි.

තමන්ගේ මතු නොව, මුලු රටේම අස්වනු පිදී, කරල් පැසි ජය ගන්නා දිනයක් එළඹෙයි. එදාට මුළු රට ම ජය පැන් බොමින් සතුටින් ඉතිරි, ඉපිළි යනු ඇත. එවන් වසන්ත සමයක එළඹෙන පුර සඳ පාහේ මංගල මධු සමය ගෙවන්නටයි මේ පෙම්වතාගේ සිහිනය.

අද වෙන විට ගායනයෙන් සම්මානීයයන්වියට පත් වුවද තවමත් වයලීනය අත නො හරින මේ ජ්‍යෙෂ්ඨ, ප්‍රවීණ ශිල්පියාණන් මෙල්බර්න් නුවර අප අතරේ රැඳී සිටීම ම මහත් සතුටක්. මේ සියළු දේ නිහඬව, සුහද සිනාවකින් නිහතමානීව විඳ දරා ගන්නා ඩී.ඩී. ගුණසේන ප්‍රවීණ ගායන හා වාදන ශිල්පියාණන්ට නිරෝගී සුව සහ දිගායු පතමු.

තමන් උපන් බිම සරු වූ දාකදීසි සැබැවින් ම සතුටු විය හැකි වෙන්නේ. එදාටයි සැතපිල්ලේ සිතු සේ තමන්ගේ ආදරයට නියම අරුතක් දෙමින් පෙම්වතිය සමඟ මුහු විය හැක්කේ මේ පෙම්වතාට.

උදෑසනින් ම සිය පෙම්වතිය මුණ ගැසෙන මේ ප්‍රේමවන්තයා ඇයගෙන් අවසර ඇයැදින්නේ දුර ගම් පියසෙක ගොවිතැන් කරන්නට යන්නටයි. ස්ථාන මාරු ලබා දුරක ඇති සේවාස්ථානයක් කරා යන්නට සැරසෙන තරුණයෙකු නො වේය මේ. දුර දුෂ්කර ප්‍රදේශවල ගොවි ජනපද ඇති කිරීම නිසාවෙන් ඒවායේ ඉඩම් ලද පිරිස් මෙලෙස සිය උපන් ගම් බිම් හැර දමා ගිය වකවානුවකි මේ. ගල්ඔය, පදවිය වැනි ජනපදවලට පසුව මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය ටයනේ ද මෙලෙස ඉඩම් පවරා දීම් සිදු වූ වකවානුවක් පසු කලෙක උදා විය.

මෙවන් ප්‍රබෝධමත් ප්‍රබුද්ධ අදහසක් පද පෙළකට කැටි කළේ දිවයිනේ ජ්‍යෙෂ්ඨ, ප්‍රවීණ ගී පද නිබන්ධකයෙකු වෙන සමන් චන්දනාත් විරසිංහයන්. හැක්කාව-අසුව දශකවල රසික සිත් තුල සදා නො මියෙන ලෙස තැන්පත් වූ ගී රැසකම රචකයායි සමන් චන්දනාත් විරසිංහයන්.

සෝදුර මව සමු දෙනහ - සමු දෙනහ
අත ගවේ සැර පස පෙහළන්නට
මා යනවා අද උදෑසනේ

ගවේ තුරු හිස් අතට පාවී
සවන වැකෙනා කුරුළු ගීතය
බබේ මුදු පිය වදන් වාගේ
නිවැලනු වැන වගේ සහනැස

අස්වනු පිදී - කහලින් බව වී
මුළු හට ඉනිගේ ජය පානේ
පුහුණු පායන වසන්තයේ
අපි බොහු වංගල වඩු පානේ

ගායනය: ඩී.ඩී ගුණසේන
සංගීතය: අචාර්ය ප්‍රේමසිරි කේමදාස
චිත්‍රනය: සමන් චන්දනාත් විරසිංහ

සිය ගමෙන් පිටත්ව දුර ගමකට යන තරුණයාගේ සවනන වැකෙනා කුරුළු ගී ඔහුට සිය පෙම්වතියගේ

පෙම්වතියගෙන් වෙන් ව යාමේ කණගාටුවත්, රට වෙනුවෙන් කැප වෙන්නට යාමේ උදාර සිතුවිල්ලත් මනා ලෙස කලතා වෙන ම ම අන්දමේ තනුවක් මේ පද රචනාව වෙනුවෙන් නිර්මාණය කළේ ආචාර්ය ප්‍රේමසිරි කේමදාසයන්. ගැමි සුවඳ වහනය වන සංගීත රටායෙන් ප්‍රමුද්‍රිත බව සිත්වලට කවමින් ප්‍රබෝධමත් කරවන්නට කේමදාසයන් ගත් ප්‍රයත්නය සදාකාලිකවම රැඳී තිබේ.